Nazwisko KALENIAK

Imiona Eugenius2 **Pseudonim** .....

Z domu .....

Data urodzenia 6.06.1923 **Miejscowość, kraj** Grodno, woj. białostockie, Polska

Data śmierci 28.07.2010 **Miejscowość, kraj** Brooklyn, NY, Stany Zjednoczone

Lat życia .....

Adres cmentarza Amerykańskie Częstochowe, Doylestown, PA

.....

Źródła: Weteran nr 1074 (wrzesień 2010)

.....

.....

Archiwum Osobowe Emigracji im. B. Jeżewskiego Biblioteka Polska POSK w Londynie.

Zawód ..... **Tytuły naukowe** .....

Rodzaj wojska Specjalne Sekcje Nieliczne **Stopień wojskowy** 1947 - podporucznik 2001 - Kapitan

Odznaczenia .....

Krzyż Monte Cassino ...

Krzyż Kawalerski Orderu Zasługi Rzeczypospolitej Polskiej

Śp. Eugeniusz Kaleniak

Dnia 28 lipca 2010 roku zmarł w Brooklynie, NY, Honorowy Komendant Okręgu 2. SWAP śp. kol. Eugeniusz Kaleniak.

Urodził się 6 czerwca 1923 r. w Grodnie, woj. białostockie. Jego rodzicami byli Józef i Elżbieta Kaleniak (Szarejko). Młodzieńcze lata spędził na Wileńszczyźnie w osadzie Dokszyce, pow. Dzisna, na pograniczu ze Związkiem Sowieckim, gdzie jego ojciec Józef Kaleniak pracował jako leśniczy. Ze względu na strefę graniczną jego ojciec ściśle współpracował z Korpusem Ochrony Pogranicza.

Młody Eugeniusz uczył się w gimnazjum w Wilnie i w Dziśnie. Po wakacjach 1939 r. nie wrócił do szkoły z powodu agresji Niemiec na Polskę w dniu 1 września. Dwa tygodnie później, 17 września 1939 r. sowiecka Armia Czerwona zajęła wschodnie tereny Polski. Ojciec Eugeniusza, Józef Kaleniak, został aresztowany i osadzony w więzieniu w Berezweczu. /Zginął zamordowany przez NKWD podczas ewakuacji tego wiezienia przed postępującymi wojskami hitlerowskimi w czerwcu 1941 r./.

Dnia 10 lutego 1940 r. Eugeniusz Kaleniak wraz z pozostałą rodziną (matka, młodszy brat i siostra) został deportowany na Syberię, najpierw do Pawłodarskiej Obłastii do wyrębu tajgi, następnie po przetransportowaniu statkami rzeką Irtysz do Wostoczno Kazachstańskiej Obłastii, Samarski Rejon - Semipałatyńsk Kułodzunskoje Rodouprawlenije, Rudnik Retiwy, gdzie znajdowała się kopalnia złota. Praca polegała na wydobywaniu rudy kwarcowej, która zawierała pierwiastki złota.

Po układzie polsko-sowieckim w lipcu 1941 r. i tzw. "amnestii" dla uwięzionych Polaków w obozach, więzieniach i na zesłaniu, rozpoczęła się rekrutacja do Wojska Polskiego na terenie Związku Sowieckiego. Eugeniusz Kaleniak dopiero w kwietniu 1942 r. uzyskał zwolnienie z pracy w kopalni złota i po wstępnym badaniu lekarskim rozpoczął długą podróż do głównego centrum organizacyjnego Armii Polskiej w Guzarze na terenie Uzbekistanu, gdzie po odbytej kwarantannie został przyjęty do wojska 9 maja 1942 r. z przydziałem do 1 Pułku Łączności w Aleksiejewce (Pogran Orłowska).

Dnia 12 sierpnia 1942 r. ewakuował się z oddziałami Armii gen. Andersa przez Krasnowodsk do Pahlevi (Persja). 12 września 1942 r. ze swoją jednostką wyjechał do Iraku do miasta Khanaquin, a następnie do Kizył-Ribat, gdzie do 30 stycznia 1943 r. przeszedł szkolenie radio-techniczne. Stamtąd został odkomenderowany do ściśle tajnej Specjalnej Sekcji Nasłuchowej, która została powołana do życia w styczniu 1943 r. przez gen. Władysława Andersa i sztab jego armii na Środkowym Wschodzie. Sekcja ta przeszkolona przez angielskich specjalistów obozie Habosh Camp pod Bagdadem prowadziła nasłuch niemieckich radiostacji wojskowych różnych szczebli przez 24 godziny na dobę. Polscy radiowcy z tej sekcji przeszli szlak: Irak - Palestyna - Egipt - Cypr - ponownie Palestyna i Egipt - Włochy. W czasie kampanii we Włoszech żołnierze z tej jednostki posługując się wierną repliką niemieckiej maszyny szyfrującej "Enigma" przechwytywali i rozszyfrowywali ważne telegramy wychodzące ze sztabów niemieckich dywizji. W czasie walk

o Monte Cassino przechwycono m. in. rozkaz do d-cy 4 pułku niemieckich spadochroniarzy majora Bayera nakazujący mu opuszczenie wzgórza klasztornego i podający dokładna drogę jego odwrotu. Umożliwiło to gen. Andersowi podjęcie samodzielnej decyzji kolejnego ataku na pozycje niemieckie w dniu 18 maja 1944 r., co zadecydowało o polskim zwycięstwie.

Eugeniusz Kaleniak służył w Specjalnej Sekcji Nasłuchowej do końca kampanii włoskiej, której ostatnim akordem było zdobycie Bolonii przez 2 Korpus Polski 21 kwietnia 1945 r. Po zakończeniu wojny ukończył Szkołę Podchorążych Wojsk Łączności w stopniu plutonowego. W 1946 r. uczył się w Szkole Radiotechnicznej 2-go Korpusu Polskiego, uzyskując kwalifikacje i tytuł radiotechnika.

26 września 1946 r. wyjechał z oddziałami polskimi do Anglii. Od 15 stycznia 1947 przebywał w Withybush Camp w Haverfordwest (Walia).

Nie chcąc wracać do komunistycznej Polski zdecydował się 5 lutego 1947 r. wst_pi_ do Polskiego Korpusu Przysposobienia i Rozmieszczenia (P.K.P.R.) w Anglii. 5 marca 1947 r. odkomenderowany do Inspektoratu Polskich Sił Zbrojnych w Londynie i przydzielony do Biura Szefa Łączności na Egerton Garden. Dnia 24 września 1947 r. przeniesiony do tzw. rezerwy "W" i awansowany do stopnia podporucznika rezerwy w korpusie oficerów łączności. Z dniem 4 marca 1948 r. p.por E. Kaleniak został zdemobilizowany z P.K.P.R. i Polskich Sił Zbrojnych.

Za swoją służbę wojskową odznaczony był odznaczeniami polskimi (Krzyż Monte Cassino Nr 41188, Medal Wojska, Krzyż Czynu Bojowego Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie) i brytyjskimi (1939-45 Star, Italy Star, Defence Medal, The War Medal 1939-45).

/Wojenne losy Eugeniusza Kaleniaka opisane zostały w książce Teofila Lachowicza pt. "Dla ojczyzny ratowania. Szkice z dziejów wychodźstwa polskiego w Ameryce i inne", Warszawa 2007. Natomiast fragmenty nagranych wspomnień E. Kaleniaka można obejrzeć na stronie internetowej SWAP (www.pava-swap.org) w dziale "Filmy"/

Po demobilizacji Eugeniusz Kaleniak przez pięć lat pracował w prestiżowym londyńskim hotelu "Savoy". W Londynie poznał swoją przyszłą żonę Patrycję, z którą ożenił się 9 października 1949 r.

W 1953 r. z żoną wyemigrowali do Stanów Zjednoczonych i osiedlili sił w Brooklynie, NY. Pracę zarobkową podjął zgodnie ze specjalnością zdobytą w wojsku tj., jako radiotechnik. W latach 1956-1970 pracował w firmie Fischer Radio Corporation. Od 1970 r. aż do przejścia na emeryturę w 1986 r. pracował w dziale elektrycznym N.Y.C. Transit Authority (nowojorskie metro).

Z żoną Patrycją doczekali się czworo dzieci: syna Eugene i trzy córki - Irene, Julie i Elizabeth.

W miesiąc po przybyciu do Stanów Zjednoczonych został członkiem Placówki 201 Stowarzyszenia Weteranów Armii Polskiej w Nowym Jorku. Z organizacją tą związał się na całe życie. Dał się poznać jako świetny kolega z wielkim poświeceniem pracujący dla dobra Stowarzyszenia, w którym pełnił wiele odpowiedzialnych funkcji: 1-szy wice komendant Okręgu 2. SWAP (1971-1972); komendant Okręgu 2. SWAP (1972-2001); adiutant finansowy Zarządu Głównego SWAP (1985-2001); kilkanaście razy był przewodniczącym obchodów Święta Żołnierza w Amerykańskiej Częstochowie; przez prawie 30 lat jako komendant Okręgu 2. SWAP był gospodarzem Domu Żołnierza Polskiego na Manhattanie (obecny Dom Weterana Polskiego). W 1976 roku witał w jego progach ks. kardynała Karola Wojtyłę.

W 2001 r. ze względu na pogarszający się stan zdrowia kol. E. Kaleniak zrezygnował z pełnienia swoich organizacyjnych funkcji. W dowód uznania za wieloletnią pracę na rzecz SWAP wyróżniony był następującymi organizacyjnymi odznaczeniami: Miecze Hallerowskie, Medal 50-lecia SWAP, Krzyż 50-lecia Czynu Zbrojnego, Medal Zasługi, Medal 75-lecia SWAP.

W 2001 roku otrzymał tytuł Honorowego Komendanta Okręgu 2. SWAP.

Kol. Eugeniusz Kaleniak był członkiem wielu innych organizacji polonijnych, np. Instytutu Piłsudskiego w Nowym Jorku i Fundacji Kościuszkowskiej. Udzielał się m.in. w Kongresie Polonii Amerykańskiej, Komitecie Parady Pułaskiego i Centrum Polsko-Słowiańskim, gdzie był jednym z dyrektorów programu opieki społecznej. Ze swoich prywatnych środków wspierał wiele akcji charytatywnych na

• *Pogrzeb śp. kol. Eugeniusza Kaleniaka w dniu 2 sierpnia 2010 r. na Cmentarzu w Amerykańskiej Częstochowie* •

rzecz Polski, np. pomoc dla NSZZ "Solidarność", powodzian i in., za co odznaczony został przez władze niepodległej Polski Krzyżem Kawalerskim Orderu Zasługi Rzeczypospolitej Polskiej. W 2001 r. decyzją Ministra Obrony Narodowej RP z dn. 10.X.2001 r. awansowany został do stopnia kapitana.

W latach 2001-2010 kol. Eugeniusz Kaleniak zmagał się z postępującą chorobą. Mimo to, z pomocą swoich córek, przyjeżdżał na niektóre weterańskie imprezy, szczególnie ulubiony przez niego "Opłatek". Do końca swoich dni opiekowała się nim najbliższa rodzina.

W dniu 1 sierpnia 2010 r. grupa weteranów z Okręgu 2. SWAP udała się na spotkanie żałobne do domu pogrzebowego Miraglia Funeral Chapels, Inc na Dolnym Broklynie, gdzie przy trumnie śp. Eugeniusza Kaleniaka odmówiono modlitwy i złożono kondolencje rodzinie Zmarłego. Wspomniania o Zmarłym wygłosili kol. Antoni Chrościelewski - komendant Okręgu 2. SWAP i kol. Eugeniusz Witt - emerytowany b. adiutant generalny SWAP. Swój szacunek Zmarłemu oddali również Koledzy i Koleżanki ze Stowarzyszenia Polskich Kombatantów: Janusz Krzyżanowski, Antoni Życzyński i Jadwiga Kawa, którzy przez wiele lat współpracowali ze śp. Eugeniuszem Kaleniakiem przy organizacji dorocznych obchodów Święta Żołnierza w Amerykańskiej Częstochowie i innych uroczystości patriotycznych.

W poniedziałek, 2 sierpnia 2010 r. po żałobnej Mszy św. w kościele pod wezwaniem św. Finbara na Dolnym Brooklynie, orszak żałobny wyjechał samochodami do Amerykańskiej Częstochowy w Doylestown, PA, gdzie na cmentarzu weterańskim odbył się pogrzeb. Ostatnią posługę religijną odprawił o. Lucjusz Tyrasiński - emerytowany b. przeor Amerykańskiej Częstochowy, który przez wiele lat współpracował ze śp. Eugeniuszem

Kaleniakiem przy organizacji obchodów Święta Żołnierza. W imieniu SWAP ostatnie słowa pożegnania wygłosili: Wincenty Knapczyk - naczelny komendant, Antoni Chrościelewski - komendant Okręgu 2. i Eugeniusz Witt - emerytowany b. adiutant generalny. Jeden z wnuków śp. Eugeniusza Kaleniaka zagrał na trąbce pożegnalny hejnał, a zgromadzeni koledzy weterani ze SWAP i SPK oddali cześć przez salutowanie. W tej ostatniej posłudze uczestniczyli również koleż. Helena Knapczyk - prezeska Korpusu Pomocniczego Pań, kol. Zygfryd Bańkowski - komendant Okręgu X SWAP, kol. Mieczysław Nieroda - komendant Placówki 57 SWAP w Elizabeth, NJ, Kazimierz Rasiej - komendant Placówki 21/201 w Nowym Jorku, Jadwiga Kawa - reprezentująca SPK w Stanach Zjednoczonych, oraz inni koledzy weterani, przyjaciele i znajomi Zmarłego. Na zakończenie tej smutnej uroczystości komendant Okręgu 2. SWAP kol. Antoni Chrościelewski przekazał wdowie Patrycji Kaleniak polską flagę narodową, którą przykryta była trumna jej zmarłego męża.

Na wieść o śmierci śp. Eugeniusza Kaleniaka, przebywa- ący w Watykanie naczelny kapelan SWAP o. Krzysztof Wieliczko, odprawił za duszę Zmarłego w dniu 6 sierpnia 2010 roku Mszę Świętą w podziemiach bazyliki św. Piotra.

Stowarzyszenie Weteranów Armii Polskiej w Ameryce straciło kolejnego zasłużonego członka, dla którego służba dla niepodległej Polski i SWAP była treścią życia.

Cześć Jego Pamięci!

Tekst i zdjęcia: Teofil Lachowicz

CZŁONKOWSKA KARTA EWIDENCYJNA

1) NAZWISKO I IMIĘ:	2) STOPIEŃ WOJSKOWY I STARSZ.:	3) DATA URODZENIA:	4) RODZAJ BRONI (SŁUŻBY):
Eugeniusz KALENIAK	podporucznik 1946 r.	6. VI. 1923	ŁĄCZNOŚĆ

5) OSTATNIE FUNKCJE w P.S.Z. w OKRESIE 1939-1946 ROKU (wymienić 3 ostatnie funkcje i podać oddział (jednostkę) w której były pełnione:
RADIO-TELEGRAFISTA. 11-ty PLUTON RADIO-PODST. SPEC. B"

6) SPECJALNOŚCI WOJSKOWE:
RADIO-TELEGRAFISTA

7) OSTATNI STAN ZDROWOTNY:
a) obecny według oceny własnej: dobry
b) ostatnio posiadana kategoria zdrowia w wojsku: dobry -17.-

8) STAN RODZINNY:
a) samotny (tak - nie): .....
b) żonaty: tak.
c) ilość dzieci w wieku szkolnym do lat 18-tu: —
d) ilość dzieci w wieku szkolnym powyżej 18 lat: —
e) miejsce (kraj) zamieszkania rodziny: Anglia

9) ZAWÓD CYWILNY:	10) NABYTA SPECJALNOŚĆ i WYSZKOLENIE PO WOJNIE:	11) OBECNY RODZAJ ZATRUDNIENIA:
STUDENT	RADIO-TECHNIK ELEKTRO-TECHNIK	ZAWÓD W HOTELARSTWIE (KELNER)

12) CZY NALEŻY DO INNEJ ORGANIZACJI O CHARAKTERZE KOMBATANCKIM ALBO SPOŁECZNYM POZA KOŁEM ODDZIAŁOWYM - WYMIENIĆ NAZWĘ TEJ ORGANIZACJI:
P. S. K.

13) DOKŁADNY ADRES POCZTOWY:
138, BRICK LANE, LONDON. E 1.

data i podpis
dn. 14. 2. 1952 r.

14) UWAGI: